

Дневникъ на Марину П. Софроніевичу.

(отъ 5. XI. 1856 година до 3. VII. 1873 година).

Преци да дода въ Севліево отъ Ловечъ какво замѣчательно нѣщо съмъ направилъ въ Ловечъ.

Най-първо на 1854. Априлія 17-го ме оставиха помощникъ на моятъ учителъ Манола. После по причина отъ другарятъ ми Коста Стойнова като неможахме да се съгласимъ, и почеже ми дадохъ отъ долно-то училище 300 „ гроша повече отъ горя, сирѣчь 700 „ зато отидохъ на долно-то училище помощникъ на у. Янка на 1855. Априлія 8 който въ тѣзи година се жени, но на друга-та година ми дадохъ 2000 „ но неможехме да се сговоримъ съ у. Янка, защо оставихъ безъ време на шестъ месеци съ надежда да ида на Тарново при нѣкой търговецъ. И тѣй като заминахъ презъ Севліево, оставиха ме тамъ за учителъ, въ 1856 ноемврія 5.

Достозамѣчателни забѣлзванія.

1856. Ноемврія 5-го 1856. Додохъ въ Севліево отъ Ловечъ за учителъ и се пазарихъ за 3500 „ гроша. Въ туй време бѣха Господаритѣ на Свята гора съ учителя Николая. И азъ ходилъ въ Габрово да ги посрещамъ на Декемврія 28. Като бѣхъ дошелъ новъ учителъ въ Севліево казахъ прѣвъ пжтъ слово на Ноемврія 18. на с. Иоанна Златоустнія, дето като начнахъ да казвамъ по книга, угасна ми свѣщъ-тж. Тогава презъ зима-та презъ февруарія месецъ се разболѣхъ на умирање и лежахъ долу въ черковска-та ходая, въ туй време ми донесоха едни чорапе отъ Тодора когато се бѣше уженила съ едно писамце. До гдѣто лежахъ боленъ Димитаръ Матьовъ ма гледаше, който идваше при менъ въ училище-то за другаръ: защото ма бѣше страхъ като секи младъ.

1857. Подбудихъ Господаритѣ да подправятъ училище-то, което бѣше начало да се срутва. И го искараха на дррго то лѣто съвършено на 1858. И тогава на 26 октомврія святиха вода въ училище-то съ голѣмо торжество, като казаха и дѣца-та словца, за което нѣ бѣха похвалилъ Георги Кескиновъ въ Вѣстникатъ.

1858. Септемврія 1. Явихасе комети. Една-та излѣзваше сутренъ отъ къмъ северъ и залѣзваше къмъ Востокъ. А друга-та която бѣше по голѣма, и трая повече време комай до 5 „ Октомврія сж явяваше отъ къмъ северъ надъ Крушовскіятъ баиръ и залѣзваше каде Юго-Западъ. Декемврія 10-го въ Севліево се менихъ (згодихъ).